

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi B. F.
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego
z dnia 6 listopada 2009 r.,
wydanym w sprawie z powództwa B. F.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń „UNIQA” - Spółce Akcyjnej
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 grudnia 2010 r.,
zażalenia powoda (skarżącego)
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 24 marca 2010 r.,

1. oddala zażalenie,

**2. przyznaje adw. S. G. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) zł wraz z
podatkiem VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej
udzielonej w postępowaniu zażaleniowym.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 24 marca 2010 r. odrzucił skargę B. F. o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa B. F. przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń „UNIQUA” S.A. o zapłatę. Uznał, że powołana w skardze podstawa wznowienia nie zachodzi.

W zażaleniu wniesionym w dniu 13 maja 2010 r., pełnomocnik skarżącego wniósł o „uchylenie tego postanowienia i ponowne rozpoznanie sprawy przez Sąd Apelacyjny, ewentualnie o przekazanie sprawy Sądowi Najwyższemu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Termin do wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia, a gdy strona nie zażądała w terminie przepisany doręczenia postanowienia zapadłego na rozprawie – od ogłoszenia postanowienia (art. 394 § 2 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Zgodnie jednak z obowiązującym od 19 kwietnia 2010 r. art. 124 § 2 k.p.c., w razie ustanowienia adwokata lub radcy prawnego na wniosek zgłoszony przed upływem terminu do wniesienia zażalenia, dla którego sporządzenia ustawa wymaga zastępstwa prawnego przez adwokata lub radcę prawnego, sąd doręcza ustanowionemu adwokatowi lub radcy prawnemu odpis postanowienia z urzędu, a termin do wniesienia zażalenia na postanowienie biegnie od dnia jego doręczenia pełnomocnikowi. Jeżeli strona prawidłowo zażądała doręczenia postanowienia z uzasadnieniem, odpis postanowienia doręcza się pełnomocnikowi z uzasadnieniem.

Postanowienie o odrzuceniu skargi B. F. zapadło na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 marca 2010 r. i zgodnie z art. 357 § 2 w zw. z art. 416 k.p.c. zostało mu doręczone w dniu 13 kwietnia 2010 r. (k. 25). W dniu 9 kwietnia 2010 r. B. F. złożył, doprecyzowany pismem wniesionym w dniu 21 kwietnia 2010 r., wniosek o ustanowienie adwokata z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym. Postanowienie z dnia 23 kwietnia 2010 r. Sąd doręczył ustanowionemu pełnomocnikowi w dniu 6 maja 2010 r. Dlatego zażalenie

wniesione w dniu 13 maja 2010 r., zgodnie z art. 124 § 2 k.p.c., uznać należało za wniesione w terminie. Okazało się ono jednak bezzasadne.

Zgodnie z art. 410 § 1 k.p.c., sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę o wznowienie postępowania wniesioną po upływie przepisanego terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że skarga o wznowienie postępowania nie jest oparta na ustawowej podstawie nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawie, ale także wówczas, gdy z uzasadnienia skargi wynika, że podstawa ta w rzeczywistości nie istnieje. Innymi słowy, skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu, jeżeli w okolicznościach konkretnej sprawy wskazana przez stronę podstawa nie zostanie przez sąd stwierdzona (z dnia 7 lipca 2005 r., IV CO 6/05, Biul. SN 2005, nr 9, s. 14; z dnia 10 lutego 2006 r., I PZ 33/05, OSNP 2007, nr 3-4, poz. 48; z dnia 14 grudnia 2006 r. I CZ 103/06, nie publ.; z dnia 21 września 2007 r. V CZ 88/07 nie publ.; z dnia 9 października 2009 r., II CZ 51/09, nie publ.; z dnia 22 kwietnia 2010 r., II CZ 27/10, nie publ.; z dnia 5 listopada 2010 r., I CZ 107/10, nie publ.). Sąd Najwyższy w obecnym składzie podziela ten pogląd.

Taka sytuacja zachodziła w rozpoznawanej sprawie. Sąd Apelacyjny zasadnie uznał, że wskazane w skardze okoliczności nie mogą świadczyć o pozbawieniu skarżącego możliwości działania. O nieważności postępowania wskutek pozbawienia możliwości działania można mówić jedynie wówczas, gdy strona, pozbawiona uprawnień procesowych w wyniku wadliwego postępowania sądu, znalazła się w sytuacji, która uniemożliwiała jej dochodzenie żądań (por. m. in. postanowienia SN: z dnia 2 lutego 2006 r., II CZ 134/05, nie publ. oraz z dnia 28 października 1999 r., II UKN 174/99, OSNP 2001, nr 4, poz. 133). Skarżący natomiast brał udział w postępowaniu, którego wznowienia się domaga i podejmował niezbędne czynności procesowe.

Wobec powyższego, zażalenie, jako pozbawione uzasadnionych podstaw, należało oddalić (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy orzekł na podstawie § 19

Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1348 ze zm.).